

मण्डलीको एकता

टी. बी. लारीमोर, एक सुसमाचार प्रचारक जसको खीष्टको जस्तो आत्मा छ भन्नेबारेमा उहाँलाई चिन्ने सबैलाई थाहा थियो, उहाँले भजनसंग्रह १३३:१ द्वारा खीष्टिय मण्डलीको पारिवारिक एकताको वर्णन गर्नुभएको थियो: “दाजु-भाइहरू आपसमा एकतामा बस्नु कति भलो र मनोहर कुरा हुन्छ।” केही कुराहरू राम्रा हुन्छन् तर मनोहर हुँदैनन् । क्यान्सरको वृद्धि एउटा अपरेशनद्वारा हटाउनु जीवनदायी कुरा हुन्छ, त्यसैले राम्रो हुन्छ, तर त्यो रोगीको निम्ति मनोहर हुँदैन । केही कुरा मनोहर हुन्छन् तर राम्रो हुँदैनन् । विशेष अवसरमा खेल्नु मनोहर र आनन्ददायी हुन्छ तर निरन्तर खेल्नु नराम्रो हुन सक्दछ । दाजु लारीमोरले हामीले यस संसारमा पाउन सक्ने केही थोकहरू राम्रा र मनोहर दुवै हुन्छन् भन्ने कुरा देख्नुभएको थियो, वास्तवमा ती हामीलाई लाभदायक हुन्छन् र त्यसै समय आनन्द अनुभव गर्न सकिने पनि हुन्छन् । उहाँले यी दुवै गुणहरू खीष्टमा एकतामा, दाजु-भाइ एकै विचारका भएर एकसाथ बसोवास गर्दा पाउन सकिन्छ भन्ने देखाउनुभएको थियो ।^१ उहाँसँग को असहमत हुन सक्छ होला ?

नयाँ करारअनुसार, खीष्टमा एकता हाम्रो निम्ति असल र मनोहर मात्र हुँदैन, तर त्यसभन्दा पनि महत्वपूर्ण यो परमेश्वरलाई राम्रो र मनपर्ने हुन्छ । यसैले येशूले धोका पाई पापी मानिसहरूको हातमा पर्न केहीअघि संसारको अति नै अँध्यारो रातमा, उहाँलाई भविष्यमा विश्वास गर्नेहरूको एकताको निम्ति प्रार्थना गर्नुभएको थियो । उहाँले पितालाई प्रार्थना गर्दै भन्नुभएको थियो, “म यिनीहरूका निम्ति मात्र प्रार्थना गर्दिन, तर यिनीहरूका सन्देशद्वारा ममाथि विश्वास गर्नेहरूका निम्ति पनि प्रार्थना गर्छु, कि तिनीहरू सबै एक होऊन् । हे पिता, जसरी

^१ टी. बी. लारीमोर, “यूनिटी” इन बायोग्राफी एण्ड सर्मन्स, एड. एफ. डी. सिर्जली (एन.पी., एन.डी.; पुनर्प्रकाशन, नासभिल: गस्पल एडमोकेट, १९६१), ३५-३६ ।

तपाई ममा हुनुहुन्छ, र म तपाईमा, त्यसरी तिनीहरू पनि हामीमा होऊन् र तपाईले मलाई पठाउनुभयो भनी संसारले विश्वास गरोस्” (यूहन्ना १७:२०, २१) ।

यदि तपाईलाई भोली मृत्युदण्ड दिने समय निर्धारण गरिएको छ र आज रात तपाई प्रार्थना गर्न घुडा टेक्नुहुन्छ भने, तपाईले केका निम्ति प्रार्थना गर्नुहुन्छ ? के तपाईले साना, महत्वहीन योजनाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नुहुन्छ ? के तपाई त्यो आसाको निम्ति प्रार्थना गर्नुहुँदैन र जुन तपाईलाई संसारमा सबैभन्दा प्यारो र अति नै महत्वपूर्ण हुन्छ ? जब हामी उहाँले एकताको निम्ति क्रूसमा टाँगिनुभन्दा अघिल्लो रात गर्नुभएको उहाँको प्रार्थना पढ्दछौं खीष्टले एकतालाई कति महत्व दिनुभएको छ भन्ने कुरा के हामीले देख्न सक्दैनौं ? येशूको हृदयमा विश्वासीहरूको एकता एकदमै प्रिय र अति नै महत्वपूर्ण अभिलाषाको रूपमा थियो, नत्र भने उहाँले आफ्नो मृत्युको अघिल्लो रात यसको निम्ति प्रार्थना गर्नु हुने थिएन ।

जब पावलले अति नै विभाजित, एउटा धेरै समस्याहरू र कमजोरीहरूले घेरिएको मण्डली कोरिन्थको मण्डलीलाई पत्र लेखेका थिए, सर्वप्रथम उनले तिनीहरूलाई कडारूपमा एकताको निम्ति आह्वान गरेका थिए: “भाइ हो, हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको नाउँमा म तिमीहरूलाई आग्रह गर्दछु, कि तिमीहरू सबै एउटा अर्कासँग सहमत होओ, र तिमीहरूको माझमा केही फूट नहोस् । तर तिमीहरू एकै मन र एकै विचारका होओ” (१ कोरिन्थी १:१०) । पावलले कोरिन्थीहरूलाई पत्र लेखेको त्यो समय ई.सं. सन् ५४ देखि ५६ मा, सम्प्रदायहरू अस्तित्वमा आएका थिएनन्, अस्तित्वमाभएको एउटै मण्डली प्रभुको मण्डली मात्र थियो, र पावल, पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा, कोरिन्थमाभएको मण्डलीलाई एकतामा रहनु भन्दछन् । उनी एकताको निम्ति अनुरोध मात्र गर्दैनन्, तर यसको निम्ति उनी येशू खीष्टको नाममा आग्रह गर्दछन् ।

आउनुहोस् मण्डलीको एकतालाई बृहदरूपमा हेरौं । अधि नै उल्लेख गरिएका दुइवटा पदहरूले खीष्टिय मण्डलीमा हुनुपर्ने सुन्दर एकतालाई स्पष्टरूपमा प्रकट गरिदिएका छन्, तर यसमा कस्तो प्रकारको एकता हुनुपर्दछ ? त्यो एकताको गुण के हो ? खीष्टले प्रार्थना गर्नुभएको एकतालाई बुझ्ने कामले हामीलाई मण्डली स्वयम्कोबारे मा अझबढी बुझ्न सहायता गर्नु पर्दछ ।

एउटा शरीरको अंग हुने कार्यमा एकता

सर्वप्रथम, आउनुहोस् परमेश्वरले दिनुभएको एउटै मानिसहरूकोरूपमाभएको ख्रीष्टको शरीरको एकतालाई हामीहरू बुझ्ने प्रयास गरौं । नयाँ करारले त्यस एकताकोबारेमा कुरा गरेको छ जुन स्वभाविकरूपमा र ख्रीष्टमा हुनुमा आधारित हुन्छ । जब कोही शरीरमा प्रवेश गर्दछन् तब यो एकता परमेश्वरको अनुग्रहबाट हुन आउँदछ । कोही वास्तविकरूपमा ख्रीष्टको शरीरको अंग बन्दछन् भने उनले यो एकताप्राप्त गर्दछन् ।

नयाँ करारको संसार दुई मुख्य समुदायहरूमा विभाजित थियो: यहूदी र अन्यजाति । यी दुई समूहको बिचमाभएको विभाजन त्यतिकैरूपमा गहिरो थियो जुन आज पनि दुई जातिहरूको बिचमा असितत्वमा हुनसक्दछ । यद्यपि पावलले यहूदी र अन्यजातिहरू ख्रीष्टमा एक हुनेछन् भन्ने प्रतिज्ञा गरेका छन्:

किनकि उहाँ नै हाम्रो शान्ति हुनुहुन्छ । उहाँले हामी दुवैलाई एउटै बनाउनुभएको छ ... (एफिसी २:१४) ।

... कि यी दुइका सद्दामा उहाँले आफैमा एउटा नयाँ मानिस सृष्टि गरुन् र यसरी शान्ति स्थापना होस्, अनि उहाँले क्रूसद्वारा हामी दुवैलाई एउटै शरीरमा परमेश्वरसँग मेल गराएर शत्रुतालाई शेष पार्नुभयो (एफिसी २:१५, १६) ।

अब नता यहूदी छ न ग्रीक, न कमारा छ न फुक्का, नता पुरुष न स्त्री छ, किनभने ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू सबै एउटै हो (गलाती ३:२८) ।

ख्रीष्टले, उहाँको क्रूसमाभएको मृत्युद्वारा, उनीहरूको पृष्ठभूमि र जाति जे भए तापनि जो ख्रीष्टमा आउँदछन्, ती सबै मानिसहरूलाई एउटै बनाउनु हुन्छ । यहूदीहरू र अन्यजातिहरू, दुई एकदमै फरक जातिहरू, एउटै जातिमा पुनःसृष्टि गरिएका हुन्छन् र तिनीहरूलाई ख्रीष्टियान भनिन्छ । ख्रीष्टले यहूदीलाई अन्यजाति अथवा अन्यजातिलाई यहूदी बनाउनु हुँदैन । उहाँले अन्यजातिलाई उच्च पारेर यहूदीहरूले ओगटेको अधिकारहरू पनि दिलाउनु हुन्न, न त उहाँले यहूदीहरूलाई होच्याएर अन्यजातिको स्थानमा ल्याउनुहुन्छ । उहाँले यहूदी र अन्यजाति

दुवैलाई खीष्टमा स्वर्गीय स्थानमा उचाल्नु हुन्छ जुन दुवैलाई अहिलेसम्म प्रतिज्ञा गरिएको अथवा प्राप्तभएको कुनै पनि सुविधा अथवा पदभन्दा धेरै नै उच्च छ। यहूदीले उ एउटा यहूदी थियो भन्ने कुरा भुल्नु पर्दछ, र अन्यजातिले उ एउटा अन्यजाति थियो भन्ने कुरा भुल्नुपर्दछ।

यही कुरा आज मण्डलीमा सत्य हुनुपर्दछ। प्रत्येक व्यक्तिले उ खीष्टमा केभएको छ भन्ने मात्र सोच्नुपर्दछ। खीष्ट सबै खीष्टियानहरूको मुक्तिदाता र प्रभु हुनुहुन्छ। यो ईश्वरीय एकत्वमा, सबै देश, जाति, समाज र परिवारका भिन्नताहरू हटाइन्छन्।

खीष्टद्वारा, मानिसहरू मिलापमा ल्याइन्छन्—अथवा परमेश्वरमा— एक ठाउँमा ल्याइन्छन् (कलस्सी १:२०)। त्यसपछि, त्यो मिलापद्वारा, खीष्टियानहरू एक आपसमा एक ठाउँमा ल्याइन्छन् “अनि पवित्र आत्मामा परमेश्वरको बासस्थान हुनलाई तिमीहरू पनि उहाँमा एकसाथ निर्माण हुँदै जान्छौ” (एफिसी २:२२)। यी दुई एक-आपसमा एउटै हुनुभन्दाअघि, तिनीहरू परमेश्वरमा एकभएको हुनैपर्दछ।

इतिहासमा नोर्मन्स र सेक्सोन्स जस्ता मानिसहरूको उदाहरणहरू पनि छन्, जसले निरन्तर एक आपसमा युद्ध गरेका थिए। शत्रुता र घृणाले स्थाईरूपमा तिनीहरूलाई चित्रण गरेको थियो। त्यसो भए तापनि, शताब्दीऔँदेखि, मानिसहरू घुलमिल भए र बिहावारी गरे, जबसम्म अन्तत यी दुई समुदायका मानिसहरू एउटैमा विलिन भएनन्। यसरी ती फरक जातिहरू, आफ्नै प्रकारको एउटै मात्र समुदायहरू, अस्तित्वविहिन भए। युद्ध समाप्त भयो, निश्चय नै, किनभने तिनीहरू बिचमाभएको विभाजन अब बाँकी रहेन। यी दुइ समुदायहरूको त्यो अन्तरघुलनले एउटा नयाँ समुदायका मानिसहरू उत्पन्न गर्‍यो जसले एक-अर्कालाई प्रेम र सम्मान गर्दथे।^२

यसै तरिकाले, सबै मानवीय विभाजनहरू र बाधाहरू खीष्टमा भत्किन्छन्, परमेश्वरको आश्चर्यजनक अनुग्रहबाट एउटा नयाँ मानिसहरूको शरीर सृष्टि हुँदछ। उहाँको शरीरमा, मानिसहरूले यहूदी अथवा अन्यजाति, कमारा अथवा फुक्का, धनी मानिस अथवा गरिब मानिस, पुरुष अथवा स्त्री, गोरो अथवा कालो देख्दैनन्। खीष्टियानहरूले तिनीहरू “सबै खीष्ट येशूमा एउटै हौ” भन्ने मात्र देख्दछन् (गलाती ३:२८ ख)।

^२आर. सी. बेल, स्टडिज इन एफिसियन्स (अस्टिन, टेक्सास: फर्म फाउण्डेसन पब्लिसिङ हाउस, १९७१), २५।

खीष्टमा भएको एकता बुझ्नको निम्ति, त्यसो भए, हामीले सर्वप्रथम त्यो एकताकोबारेमा बुझ्नु पर्दछ, जुन खीष्टियानहरूलाई तिनीहरू उहाँको शरीरमा प्रवेश गर्दा दिइएको हुन्छ । नयाँ खीष्टियानहरूलाई जब उनीहरू खीष्टको शरीरमा प्रवेश गर्दछन् अब उनीहरू उहाँका शरीरको अरु सबै अंगहरूसँग एक भएका हुन्छन् भनी बताउनु उपयुक्त र यहाँसम्म कि आवश्यक हुन्छ । मण्डलीले यो सत्यतासँग सहमत भएर सोचन र काम गर्नु पर्दछ । कुनै पद, कुनै बाधा, कुनै विभाजन र कुनै जातियताको खीष्टको शरीरमा कुनै स्थान हुँदैन । सबै सदस्यहरू खीष्टसँग र एक-अर्कासँग एक भएका हुन्छन् ।

शिक्षामा एकता

दोस्रो, खीष्टमा शिक्षामा एकता पाइन्छ । जब मानिसहरू खीष्टको शरीरमा प्रवेश गर्दछन्, एकता आत्माद्वारा दिइएको हुन्छ, तर यो एकता प्रत्येक सदस्यहरूबाट धर्मशास्त्रहरूको शिक्षाप्रति आज्ञापालक भई कायम गरिनुपर्दछ ।

खीष्टियानहरू शिक्षा र विश्वासको एकताबाट एकसाथ बाँधिएका हुन्छन् । खीष्टको शरीर परमेश्वर र जीवनसम्बन्धी अनुमानहरूबारेको अप्रमाणित विश्वासहरूबाट निर्देशित मानिसहरूको एउटा समूह हुँदैन । उहाँका शरीरका सदस्यहरू परमेश्वरको सत्यताको ईश्वरीय प्रकाशबाट एकताबद्ध भएका हुन्छन् ।

जब पावलले खीष्टको मण्डलीको एकताकोबारेमा छलफल गर्दछन्, उनी खीष्टियानहरूलाई शान्तिको बन्धनमा आत्माको एकता कायम राख्न अनुरोध गर्दछन् । उनी ती सात “एकहरू” उल्लेख गर्दछन् जुन खीष्टको शरीरमा एकता कायम राख्नको निम्ति आधारभूत शिक्षा हुन् । उनी भन्दछन्, “शरीर एउटै छ, र पवित्र आत्मा एउटै हुनुहुन्छ, जसरी तिमीहरू बोलाईदा एउटै आशामा बोलाईएका थियौ, जुन आशा तिमीहरूको बोलावटसँग गाभिएको छ, एउटै प्रभु, एउटै विश्वास, एउटै बपतिष्मा, हामी सबैका एउटै परमेश्वर र पिता, जो सबैमाथि सबैका मध्य र सबैमा हुनुहुन्छ” (एफिसी ४:४-६) । त्यो शरीर जसकोबारेमा पावलले लेखेका छन् त्यो खीष्टको आत्मिक शरीर, मण्डली हो (एफिसी १:२२, २३) । आत्मा परमेश्वरको तेस्रो अंग हुनुहुन्छ जसले हामीलाई धर्मशास्त्रहरूको प्रकाश दिनुभएको छ । एउटै

आशा सुसमाचारद्वारा प्रत्येक ख्रीष्टियानहरूको हृदयमा राखिएको त्यो अनन्त आशा हो (कलस्सी १:२३) । एउटै प्रभु ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरका पुत्र, ती एकजना जो हाम्रो पापहरूको निम्ति मर्नुभएको थियो र हामीलाई धर्मी ठहराउनको निम्ति जीवित भै उठ्नुभएको थियो । एउटै विश्वास ख्रीष्ट र उहाँको वचनमा भएको विश्वास हो जुन धर्मशास्त्रहरूको साक्षीबाट आउँदछ (रोमी १०:१७) । एउटै बपतिष्मा त्यो बपतिष्मा हो जसको आज्ञा ख्रीष्टले महान आज्ञामा दिनुभएको थियो र जुन ख्रीष्टियान युगको अन्त्य नभएसम्म लागू रहने छ (मत्ती २८:१९, २०) । एउटै परमेश्वर अनन्त परमेश्वर हुनुहुन्छ, एउटै मात्र सत्य र जीवित परमेश्वर । सात “एकहरू” को सम्बन्धमा, आर. सी. बेल भन्दछन्, “यी बदल्न नसकिने, अन्तिम तथ्यहरूले या त स्वीकार गर्ने अथवा अस्वीकार गर्ने माग गर्दछन् । यसमा कुनै अरु प्रतिक्रिया जनाउन सम्भव छैन, एउटा मान्छे जसले यी मध्ये एउटैलाई पनि अस्वीकार गर्दछन् भने उनले स्वयम्लाई एउटा ख्रीष्टियान हुँ भनी ठान्नु हुँदैहुँदैन ।”^३

संगठन एउटा कुरा हो, तर एकता अर्कै कुरा हो । संगठन बलद्वारा पनि प्राप्त गर्न सकिन्छ, तर एकता समर्पणमा मात्र पाउन सकिन्छ । संगठन दुईटा मानिसहरूलाई डोरीले बाँधेर पनि निर्माण गर्न सकिन्छ, तर एकता तब मात्र आउँदछ जब हृदयहरू विश्वास र प्रेमका साथ एकैसाथ बाँधिएका हुन्छन् । मन र इच्छा फरक भएका मानिसहरूले एक प्रकारको संगठनको अनुभव गर्न सक्दछन्, तर एउटै सत्य बोलेर र एउटै मन र विचारको भएर मात्र मानिसहरू एकैसाथ बस्न सक्दछन् ।

पावलले १ कोरिन्थी १:१० मा एकताको निम्ति आग्रह मात्र गरेका छैनन्, तर उनले वास्तवमा कस्तो प्रकारको एकताको आग्रह गरेका हुन् भन्ने कुरा पनि भनेका छन्—एउटा सहमतिको एकता, फूटहरू नभएको, मन र विचारमा पूर्ण । ख्रीष्टको इच्छामा समर्पित भएर यस प्रकारको एकताप्राप्त गर्न सकिन्छ । प्रेरित २ मा, मण्डली स्थापनाभएको दिनमा, प्रत्येक मानिस प्रेरणाप्राप्त मानिसहरूबाट पाएको आत्माको सन्देशमा समर्पित भएका थिए । यस समर्पणको परिणाम स्वरूप परमेश्वरको शिक्षामा बाँडिएको विश्वासमा आधारित एकता प्राप्त भएको थियो: “तिनीहरू प्रेरितहरूको शिक्षामा ... भक्तिसाथ

^३ त्यही ठाउँमा, २४ ।

लागिरहन्थे ... विश्वास गर्नेहरू जति सबै एकसाथ बस्थे, र तिनीहरूका सबै थोक साभा थिए” (प्रेरित २:४२-४४) । पावलले फिलिप्पीमा भएका भाइहरूलाई लेखेका छन्, “... हामीले जे प्राप्त गरिसकेका छौं, त्यसमा दहिला भइबसौ” (फिलिप्पी ३:१६) ।

दैनिक जीवनमा एकता

तेस्रो, एकता खीष्टको शरीरको दैनिक जीवनमा पनि देखिनु पर्दछ । त्यो एकता जब मानिसहरू खीष्टमा प्रवेश गर्दछन् जुन पवित्र आत्माको दिनुभएको हुन्छ, खाली प्रत्येक सदस्यहरूले धर्मशास्त्रहरूको सामान्य शिक्षाको पालनाद्वारा मात्र होइन, तर प्रत्येक सदस्यहरूले खीष्टमा एउटै विचारको भएर सँगै जीवन बिताउनको निम्ति एउटा व्यवहारिक र विवेकपूर्ण आनीबानीलाई पनि अँगालेर यसलाई कायम राख्दछन् ।

पावलले फिलिप्पीका भाइहरूलाई प्रेम र मेलमिलापमा जीवन बिताउन उत्साहित गरेका थिए । पावल भन्दछन्, “तिमीहरू एकै मनका भएर, एउटै प्रेम राखेर, पूर्ण सम्मतिसाथ एउटै चित्तका भएर मेरो आनन्द पूरा गर” (फिलिप्पी २:२) । उनी अफअघि भन्दछन्, “म इयोदिया र सन्तुखेलाई प्रभुमा एउटै मनका होओ भनेर आग्रहपूर्वक बिन्ती गर्दछु” (फिलिप्पी ४:२) । यी पदहरूले खीष्टका शरीरका अंगहरूले निश्चय नै बाइबलको शिक्षाअनुसार जीवन बिताउने माग गर्दछन् । एकता कायम राख्नको निम्ति, खीष्टियानहरूले कहिले काही उनीहरूको मतहरू र इच्छाहरू आफैमा राख्नु पर्ने हुन्छ ।

मण्डलीले कहिल्यै पनि एउटा भाइले उसको विवेकको विरुद्धमा जाने कुनै कुरा गरेको होस् भन्ने अपेक्षा गर्नुहुँदैन । पावल भन्दछन्,

यसैकारण हामी एउटाले अर्कालाई अब उसो इन्साफ नगरौं । बरु आफ्नो भाइको बाटोमा ठेस लाग्ने कुरो अथवा बाधा पार्ने कुरो कहिल्यै नराख्ने अठोट गरौं (रोमी १४:१३) ।

विश्वासमा दहिला हुने हामीले आफैलाई मात्र खुशी पार्ने इच्छा नराखेर दुर्बल मानिसहरूका कमजोरीलाई सहनुपर्छ । हामी प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीको आत्मिक सुधार होस् भनेर तिनको भलाइको लागि तिनलाई प्रसन्न राखौं । किनकि खीष्टले पनि आफैलाई प्रसन्न

पार्नुभएन, जसो लेखिएको छ, “तपाईंलाई निन्दा गर्नेहरूको निन्दा ममाथि पन्यो” (रोमी १५:१-३) ।

व्यवहारिक एकताले अक्सर गरेर लिने र दिने कुराको माग गर्दछ । स्वार्थी मानिसलाई अरुहरूसँगको एकताकोबारेमा कहिल्यै थाहा हुँदैन । उ सधै एउटा सानो घेरामा बस्ने गर्दछ जसको चारै किनाराहरू सधै उसका स्वार्थी इच्छाहरूले घेरिएको हुन्छन् । उ अरुहरूसँग साँचो संगतिको निम्ति त्यो घेराबाट बाहिर आउन सक्दैन, र अरुहरू पनि उसँग साँचो संगतिको निम्ति त्यसमा प्रवेश गर्न सक्दैनन् ।

खीष्टमा हुने व्यवहारिक एकता खीष्टको शरीरका प्रत्येक अंगहरूले उसको भाइ अथवा बहिनीकोबारेमा प्रेम र अनुग्रहका साथ सोचेर आफ्नो भागको काम सावधानीका साथ गर्ने प्रयास गरेमा बढ्दै जान्छ । खीष्टियान उसको आफ्नो मतहरू र इच्छाहरूबारेमा कम चाहना गर्ने हुनुपर्दछ । उसले कुनै पनि कुरो स्वार्थवस अथवा खोक्रो घमण्डमा गर्नु हुँदैन, तर मनको नम्रताका साथ, उसले अरुहरूलाई उभन्दा महत्वपूर्ण ठान्नुपर्दछ (फिलिप्पी २:३) । उसले आफ्नै मात्र हित खोज्ने होइन, उसले अरुहरूको हितलाई हेर्नुपर्ने हुन्छ (फिलिप्पी २:४) । यदि उनले त्यसरी जीवन बिताउँछन् भने, उनले अद्वितीयरूपमा खीष्टको मनलाई प्रदर्शन गरिरहेका हुन्छन् (फिलिप्पी २:५-८) ।

निष्कर्ष

खीष्टको शरीर, त्यसैकारण, यसको एकताको निम्ति चिनिएको छ । यो एकताको तीन प्रकारका विशेषताहरू छन् । खीष्टियानहरू एउटा शरीरकोरूपमा, एउटै शिक्षाको विश्वासीहरूकोरूपमा र मानिसहरूकोरूपमा दैनिक जीवनयापन गर्दा एउटाले अर्कालाई ध्यानपूर्वक व्यवहार गरेर एकतावध्द भएका हुन्छन् । जब नयाँ खीष्टियानहरू उहाँको शरीरमा प्रवेश गर्दछन् एकता परमेश्वरको अनुग्रहबाट आउँदछ । शरीरको धर्मशास्त्रहरूको शिक्षाप्रतिको पूर्ण समर्पणद्वारा यसलाई कायम राख्न र अनुभव गर्न सकिन्छ । मण्डलीले एकताबाट आनन्द लिनसक्छ, किनभने त्यहाँ प्रत्येक सदस्यहरू संगि खीष्टियानहरूको आत्मिक जीवनकोबारेमा चिन्तित हुन्छन् ।

परमेश्वरले उहाँको संसारमाभएको सबै घन्कीरहेको विरोधलाई खीष्टमा मिलापमा ल्याउन चाहनुहुन्छ: “किनकि उहाँको आफ्नो सारा

पूर्णता खीष्टमा बास गरेकोमा परमेश्वर प्रसन्न हुनुभयो, र परमेश्वरले उहाँका क्रूसको रगतद्वारा शान्ति गराएर पृथ्वीको होस् वा स्वर्गको होस्, उहाँद्वारा नै सबैथोकलाई आफूसँग मिलापमा ल्याउनुभयो” (कलस्सी १:१९, २०) । खीष्टले, उहाँको सुसमाचारद्वारा, उहाँको शरीरमा यो एकतामा हामीलाई बोलाउनु हुन्छ । परमेश्वरले यसको योजना बनाउनुभएको थियो (एफिसी ३:६), खीष्टले त्यसको निम्ति प्रार्थना गर्नुभएको थियो र यसलाई सम्भव बनाउन सहायता गर्नुभएको थियो (यूहन्ना १७:२१, एफिसी २:१६), पावलले यसको निम्ति आग्रह गरेका थिए (१ कोरिन्थी १:१०), र आत्माले यसलाई उत्पन्न गर्नुभएको थियो (एफिसी ४:१-६) ।

के हामीले यसलाई ग्रहण गरेर र यसमा जीवन बिताएर यो एकतालाई स्वीकार गर्नु पर्दैन ?

अभ्यासका निम्ति प्रश्नहरू

(उत्तरहरू परिशिष्ट १ मा छन्)

१. कुन तरिकाले खीष्टमा एकता मनोहर र असल दुवै हुन्छ ?
२. उहाँको मण्डलीको निम्ति खीष्टले उहाँ क्रूसमा टाँगिनुभएको अघिल्लो रात गर्नुभएको विशेष प्रार्थना के थियो ? (हेर्नुहोस् यूहन्ना १७:२१-२४ ।)
३. पावलले १ कोरिन्थी १:१० मा एकताको निम्ति गरेको आग्रहबारेमा छलफल गर्नुहोस् ।
४. एउटा शरीरको रूपमा खीष्टिय मण्डलीमा हुने एकतालाई व्याख्या गर्नुहोस् ।
५. जब कोही मण्डलीमा प्रवेश गर्दछन् कहिले उनलाई मण्डलीमा त्यो एकता प्रदान गरिन्छ ?
६. मण्डलीको शिक्षामा भएको एकतालाई व्याख्या गर्नुहोस् । शरीरको रूपमा एकता हुनु र शिक्षामा एकता हुनुको बिचमा के फरक छ ?
७. कसरी एकता र खीष्टको इच्छामा समर्पित हुनुको बिचमा अन्तरसम्बन्ध छ ?
८. शिक्षामा एकता हुनु र दैनिक जीवन यापनमा एकता हुनुको बिचमा के फरक छ ?
९. मण्डलीमा व्यवहारिक एकता कायम राख्नको निम्ति खीष्टियानहरूले कहिलेकाहीं उठाउनै पर्ने केही कदमहरू के हुन् ?

शब्द सहायताहरू

विवेक—मानिसहरूमा पाइने आन्तरिक नैतिक साक्षी, कहिलेकाहीं यसलाई एउटा भित्री आवाजकोरूपमा सोच्ने गरिन्छ, जसले हामीलाई सही र गलत के हो भन्ने बताउँछ । विवेकलाई परमेश्वरको वचनबाट शिक्षित हुनु आवश्यक हुन्छ ।

इयोदिया र सन्तुखे—दुई ख्रीष्टियान स्त्रीहरू जसको एक-आपसमा विवाद थियो (फिलिप्पी ४:२) । पावलले उनीहरूलाई एक-अर्कासँग शान्तिमा बस्न अनुरोध गरेका छन् ।